

ת"פ 5786/01/15 - מדינת ישראל נגד איגור רייבר

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 5786-01-15 מדינת ישראל נ' רייבר

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איגור רייבר

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד אוהד חן

הנאשם בעצמו

גזר - דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.03.14 וביום 27.03.14, הסיע הנאשם אחר ברכב מסוג "מזדה" לרחוב הכרמל בעיר רחובות (להלן: "המקום"). האחר התפרץ לכלי רכב במקום, גנב מהם וחיבל בהם במזיד.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם - הנאשם סייע לאחר לבצע עבירות חמורות. עוד ציין כי הערך המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיו הם הגנה על רכוש הפרט.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לצד של"צ לבין מספר חודשי מאסר וכן,

קנס.

הנאשם אמנם נעדר עבר פלילי ובהתאם לתסקיר שירות המבחן, הוא נטל אחריות על מעשיו. אולם, שירות המבחן סבור כי הנאשם מתקשה להתעמת על חלקים מאישיותו אשר גרמו לו למוטיבציה לביצוע העבירה.

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו בשל הרשתות. על כן, על ההרשעה להיוותר על כנה.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה, של"צ בהיקף של לפחות 180 שעות וקנס.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבותיו האישיות של הנאשם. העבירה בה הורשע הנאשם אינה ברף הגבוה והיא יחסית פחותה. העבירה באה לידי ביטוי רק בכך שהנאשם, בדרכו לביתו, הסיע פורץ לרחוב הכרמל ברחובות. הוא לא המתין לו אלא רק הסיע אותו למקום ולאחר שזה ירד מן הרכב, הוא נסע לדרכו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, ללא תיקים פליליים נוספים. הוא עלה לארץ כנער בודד ושירת שירות צבאי ביחידה קרבית. אביו נפטר בחו"ל בעת שירותו הצבאי. כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם אדם נורמטיבי, נטל אחריות על מעשיו, מביע צער וחרטה.

עוד ציין כי הנאשם עתיד ללמוד ראיית חשבון ובת זוגו בהריון. שנים רבות, מצבם הכלכלי של הנאשם ושל אמו היה בכי רע והוא עבד וסייע בפרנסת הבית.

הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 30 שנים, עלה ארצה בגפו, בהיותו בן 15 שנים, במסגרת פרויקט "נעל"ה", עובד מזה כשנה וחצי כמפעיל מכונות ייצור במפעל. יציב מבחינה תעסוקתית.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע תובנה באשר לפסול שבמעשיו ונכונות לשאת בתוצאות. הוא קשר את התנהגותו למחוייבות שחש לחברו אשר סייע לו מספר פעמים בעבר, פעל מתוך קלות דעת וחוסר מחשבה, כשלא בדק לעומק את מטרת הנסיעה והסיכון העומד בצדה. מאז ביצוע העבירה, ניתק קשר עם האחר.

שירות המבחן הדגיש כי בלטו ההבנה והאמפתיה שגילה באשר לפגיעה ולנזקים שנגרמו לרכוש המתלוננים והשלכותיהם. ניכר כי בדיעבד, הנאשם מבין את חומרת מעשיו. עוד תיאר הנאשם תחושות אכזבה ומבוכה שחש כלפי אמו על רקע ביצוע העבירה. שירות המבחן ציין כי לא התרשם מדפוסי חשיבה, תקשורת והתנהגות המעידים על קיומם של מאפיינים ודפוסי התנהגות עוברי חוק.

שירות המבחן התרשם מאדם נורמטיבי שתפקודו תקין דרך כלל. ביצוע העבירה מהווה התנהגות חריגה ויוצאת דופן מצדו של הנאשם. הרשעה תחסום בפניו אפשרויות תעסוקתיות עתידיות, תפגע בדימויו העצמי וביכולתו להשתלב בחברה נורמטיבית. הנאשם מתכנן ללמוד לימודים אקדמיים.

לאור זאת וכן, לאור האחריות שנטל הנאשם על מעשיו, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, היותו נעדר עבר פלילי, שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, ההרתעה של ההליך המשפטי והיותו אדם נורמטיבי ללא קווי אישיות עברייניים, המליץ שירות המבחן כי הרשעתו של הנאשם תבוטל ויוטל עליו צו של"צ בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן.

דין

הנאשם הורשע בעבירה של סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב.

ב"כ הנאשם עתר כי עניינו של הנאשם יסתיים באי הרשעה, עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, משום שזו עלולה לפגוע בעתידו וציין כנימוקים להמלצתו את גילו, היותו אדם נורמטיבי ללא קווי אישיות עברייניים, נעדר עבר פלילי, רצונו ללמוד בעתיד לימודים אקדמיים וכן, את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שירות המבחן.

אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי. אין לנאשם מומחיות מסויימת עליה הצביע אשר לא יוכל לעסוק בה באם יורשע. הודייתו בביצוע העבירה, גילו והיותו אדם בעל אורח חיים נורמטיבי אינם יכולים להוות שיקול לעניין זה.

עוד אציין כי הימנעות מהרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. הנאשם סייע לאחר במעשיו ובכך למעשה, נפגעו קניינו של הפרט ותחושת הביטחון שלו. אלו מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, לפיהם ניתן להורות על המנעות מהרשעה של הנאשם, אינם מתקיימים.

על כן, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים, כאמור, ממעשיו של הנאשם הינם הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ותחושת הביטחון הפיזית והנפשית. כן, פגע הנאשם בסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

עבירות המבוצעות נגד הרכוש ובפרט, עבירות פריצה לכלי רכב וגניבה מרכב הן עבירות קלות יחסית לביצוע וטומנות בחובן קושי ללכוד את מבצעה. חומרת עבירות אלו גם טמונה בנזק הרב אשר עלול להיגרם כתוצאה מביצוע, הן לפרט והן לציבור בכללותו.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה פגיעה ממשית. הנאשם הסיע אחר לרחוב ושם התפרץ האחר למספר כלי רכב, גנב מהם וחיבל בהם במזיד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. מתחם העונש ההולם נע בין ממאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזו לו הסתבכותו היחידה עם החוק. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו, הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. לכן, יש ליתן משקל מסוים. עוד יש ליתן משקל לכך כי שירות המבחן ציין בתסקירו את שיתוף הפעולה של הנאשם, את היותו אדם נורמטיבי ללא קווי אישיות שוליים ועברייניים וכן, את העובדה כי מאז מועד ביצוע העבירות לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה נגד הרכוש.

במוצגים שנתפסו במהלך החקירה- יעשה על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, במעמד הצדדים.

